

J 17, 1-19

1 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył 2 i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. 3 A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. 4 Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. 5 A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwej, zanim świat powstał. 6 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. 7 Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. 8 Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. 9 Ja za nimi proszę, nie proszę za światem ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. 10 Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. 11 Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś aby tak jak My stanowili jedno. 12 Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo 13 Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. 14 Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich zienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 15 Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. 16 Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 17 Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. 18 Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. 19 A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie.

Modlitwa przygotowawcza dalsza: Pamiętaj, aby przygotować się do medytacji wcześniej. Powoli, w skupieniu przeczytaj Słowo. Co cię pociąga, co odpycha? Jakie emocje się w Tobie pojawiają? Prze czytaj punkta i wybierz, o których z nich pragniesz/ potrzebujesz porozmawiać z Panem Bogiem.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Zaczynj od znaku Krzyża. Uświadom sobie, z Kim będziesz rozmawiał. Proś, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku większej chwale i służbie Boskiemu Majestatu.

Wyobrażenie miejsca: Wyobraź sobie Jezusa siedzącego pośród swoich uczniów. Zobacz Jego twarz. Zobacz ich twarze.

Prośba o owoc medytacji: o serce wierne, służące jednemu Panu

1. Spójrz na Jezusa, który podnosi oczy ku niebu, a potem ogarnia wzrokiem swoich uczniów. Pomyśl, jakie uczucia się w nich budzą, gdy słyszą modlitwę, jaką Jezus zanoszi za nich do Ojca? Co widzą w Jego oczach? Troskę? Dumę? Nadzieję? A co ty czujesz, gdy słyszysz modlitwę Jezusa? Co ty widzisz w Jego oczach?
2. „Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania.” Jezus do końca wypełnił wolę Bożą. Otoczył Ojca chwałą. Jak szukasz woli Bożej w codzienności? W jaki sposób rozeznajesz, co jest miłe Bogu? Czy w małych i wielkich sprawach twojego życia pragniesz oddać chwałę Bogu? Czy to pragnienie nazwałbyś gorącym, nagłym, czy raczej ledwo je zauważasz pośród codziennych obowiązków, a może już nie pamiętasz, że człowiek po to jest stworzony, aby Pana Boga chwalił, czcił i Jemu służył? (za św. Ignacym). Do jakich dzieł już zostałeś powołany? (małżeństwo, rodzicielstwo, praca, wspólnota?) Czy z miłością, odpowiedzialnie wypełniasz te dzieła? Do jakich dzieł zaprasza cię Bóg dzisiaj?
3. „Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał.” Przyjęcie Słowa prowadzi do poznania Boga. Wróć pamięcią do sytuacji, w których Słowo Boże przemieniło twoje myślenie, przyniosło pocieszenie, nawrócenie, odnowiło nadzieję, dało zdrowie, uwolniło... Czy masz takie doświadczenia? A jak jest dzisiaj? Jak karmisz się w codzienności Słowem Boga? A jeśli nie doświadczyłeś mocy Słowa, czy pragniesz, aby stało się ono w twoim życiu żywe i skuteczne? Powiedz o swojej tęsknocie swojemu Zbawicielowi.

4. Jezus prosi w swej modlitwie o jedność dla uczniów. On jest jednością z Ojcem, i najdoskonalszym wzorem jedności. Jego gorącym pragnieniem jest, aby uczniowie byli jedno, jak On z Ojcem są jedno. Czy fundamentu dla jedności w relacjach szukam w Bogu czy w czymś innym? Jak buduję jedność małżeńską? Czy potrafię w imię jedności rezygnować z siebie, swoich ambicji i planów? W jaki sposób zabiegam o jedność jako członek wspólnoty? Czy swoją obecnością wprowadzam pokój, czy raczej porównuję się, próbuję realizować własne cele, oceniam. Czy modlę się o jedność w Kościele? Czy patrzę bez uprzedzeń na niekatolików, pragnąc jedności dla chrześcijan.
5. „świat ich zniechęcił za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata”. Czy przyjąłeś Jezusa jako twój jedyny Pana i Zbawiciela? Świat i Jezus to są dwie rozłączne drogi. Królestwo Boże rządzi się innymi prawami niż świat. Czy twoja decyzja to służenie Zbawicielowi, czy służenie bożkom tego świata – pieniądзом, przyjemności, sukcesowi...? Czy jesteś gotowy na to, aby świat Cię zniechęcił, bo nie jesteś ze świata, tak jak twój Pan? W jakich obszarach życia próbujesz jedną nogą iść Drogą, którą jest Jezus, a drugą nogą chcesz być na ścieżce światowej?

Rozmowa końcowa: Co usłyszałeś i co z tym zrobisz?

Odmów: **Ojcze nasz**

Za św. Ignacym, **refleksję po medytacji** należy zapisać.